

چای شیرین

منیش له شهرمنی خۆمهوه، ناچار له وهرامدا

وتم:

- نه... ئیستا زۆر باشه.

ئیتیر بیئوهوی بتوانم نقه بکهم، دوو چای تری

لهو بابه تههم کرد به گهروودا. له گهه ههر

یهکیکیشیاندا که بوی تیده کردم، دهمینی

وهستاژن به تیله ی چاو، خیسسه یهکی لیده کاو

ئهویش به لالوو تیکه وه، پووی لیوه رده گپری. ئەم

کهینوبهینه هه موو پووی ده داو وه ستام له و لاوه،

وهک له ده ریای بیرکردنه وهی خۆیدا مه له بکا،

پهیتا پهیتا چای به دوای چادا هه لده قوراند!

به درزیایی پوژی دوینی، ئەم کاره ساته له

دلمدا پهنگی خوارده وه. ئارامی له بهر ده بریم و

لیم بوو به مهراق. به خۆم دهوت: "باشه ئەم

کچه بو واده کا؟! چ پکیکی لیئه لگرتوتم؟! ئایا

هیچ خراپه یه کهم بوی هه بووه؟! به شیم

خواردوه؟! ئەی چی؟! به لام ئەوهی دوینی

ئیواره له دایکم بیست (خواسه رفرازی بکا)،

ئهو مهراقه ی له دلمدا په واندوه وه، هه موو

شتیکی بو یه کالاکردمه وه.

هه ردوو کمان و نه سرینی خوشکیشم

له گه لماندا، دانیشتیووین و باس هاته سه

باسی ژنه ئیان و شوو کردن. ئەمانیش بیقه زاو

به لابن، خو خوا نه کا له گفتوگۆیاندا جگه له

باسوخوازه، بزائن له باسیکی تر بدوین! وا

چوونه خوازبینی فلان و فیسار وا گوینزرایه وه!

ئیتیر باس به سه ر باسدا هات و، منیش خۆم

پێرانه گیرا. ئەوهکی خۆم درکاند و له نووکه وه

بۆم گیرانه وه. که چی هیندهم نه زانی، دایانه

قاقای پیکه نین و، یه که به سه ر یه کتریدا

ده که وتن! من له لای خۆمه وه واقم و پرماو، له

ته ریقیدا له شم داگیرسا. به حه په ساوییه وه لیم

پرسین:

- ئەوه بۆچی پیده که نن؟!.

ئهووان له تاو پیکه نین، وهرامیان بو

نه ده درایه وه. من وه ختابوو له داخندا شق به رم

و له دلدا وتم: "تو بلایی شتیکی ناشیرینم

لیوه شاییته وه؟! ئیتیر له بارمدا نه ما. پووی دهم

له نه سرین کردو ویستم، لیشاوی تووره ییم

به سه ر ئەودا برێژم و وتم:

- ئەهه تۆ شه رم ناکه ییت؟! بۆچی وه ها پیم

پیده که نیت؟!.

که چی ئەو به دهم قاقای پیکه نینه که یه وه،

وهرامی دامه وه و وتی:

به لای دوینی هه ر ئەم کاته بوو، که هه مان

چوارقۆلی به ده وری په ره سه ماوه ردا کۆمه له مان

به سه تبووه. هیشتا فه رمانه که ی وه ستاژن له

گویمدا ده زنگیته وه که به ئاقتاوی وت:

- ده ی چایه که یان بو تیکه.

ئاقتاویش وه که هه موو پوژانی تر، پیاله کانی

ئاماده کرد. به لام بۆچی به تابه تی یه کیکیانی

له وانی تر باشت ده شت؟! بگره شه کریشی دوو

ئهو نه ده ی ئه وانی تر تیده ته پاند؟! ئای چه ند

حه پۆلکه بووم؟! هه موو پوژی ئەم کرده وه یه م له

ئاقتاو ده دی، که چی جارێک سه رنجم بو ئەوه

نه چوو له خۆم بپرسم: ئەهه ئەمه بۆچی و یانی

چی؟!.

چا دابه شکرا. پیاله تابه تیه که وه که هه موو

پوژان، به ر من که وت. ئەو کرده وه که ی خۆی

لیسه دباره کردمه وه. منیش ئەوه که ی خۆم

لیسه دباره کردمه وه. چایه که م دایه وه دووه و وتم:

- چایکه م هه مدیسان زۆر شیرینه. که میکی

تالم بو به سه ریدا بکه.

که چی ئاقتاوم ئاقتا، خیسسه یه کی پر له

رقوکی نه ی لیکردم. لچیکی لیئه لقورتاندم و

به نیمچه تووره ییه که وه لیی وه رگرتمه وه.

دیاربوو ته قینه وه که ی، ئەهه نجامی

پیشخواردنه وه یه کی دوورو دریزبووه. چاو

تیوه بوو، له باتی ئه وه ی ته نیا پیاله که م بو

پرکا ته وه له چای تال هینده ی تیقلپاند تا ژیر

پیاله که شی پرکرد. بیگومان ئەمه جاره یان له

تالیدا نه ده خورایه وه. بۆیه منیش شه پۆلیکی

رقوکی نه، زۆری بو هینام و له دلای خۆمدا وتم:

"توخا ده وه ره چون تووشی ئەم چه تیوه

ده عه جانییه بووم؟! ئیتیر وه ها پیشم

لیخوارده وه که ئەهه ر شووره یی نه بوایه،

چایه که م ده کرد به چروچاوی نه گریسیدا و

کاریکم پیده کرد، با به ده واری شری نه کردب.

به لام وه ستاژن وه که ههستی به که تنه که کردب،

به دلسۆزییه وه لیی پرسیم:

- ده ترسم چایه که ت تال بووی؟!.

له گه لیدا سه رنجمدا ئاقتا، چاویکی له دایکی

مۆر کرده وه. وه که ئەوه ی بلای:

- چاکم کرد. دهستم خۆش بی... خه تای ئەوه!

سه رم له خۆم سوپرماوه! ئەمه پۆ به

پێچه وانه ی هه موو پوژانی تره وه، سه ماوه ره

تیگقوپاوه که ی جارنم، لیبۆته که مانیکی

نه شمیله و خۆشترین ئاوا، ده رپۆزیتته

ده روونمه وه. قویری گه ره له ته لگراوه که، که

جاران قیزم لیده کرده وه، ئیستا زۆر خنجیلو

خاوین دیته پیش چاو. بگره پیاله پورخزه کان

و جامه ژهنگاوییه که وه شه کردانه

په زاقورسه که ش، ده لیتت ئەمه پۆ خویان له ئاوی

جوانی هه لکیشاوه و به دهم منه وه ده خنینه وه.

داموده زگای چالینانه که هه موو، نازانم بلیم من

بو ئەوان یا ئەوان بو من، پیده که نن و گه شکه

ده یان گری؟! هه رچونیک بی ئەمه پۆ وا هه ست

ده که م، که هیژیکی ئەهه سووناوی له ناخی

دلوده روونمدا، په گی داکوتاوه و ئارامی له

به ر برپووم. ئەهه ئەهه وانیه، بۆچی تا دوینیش

ئهم چوار قۆلی چا خواردنه وه یه (من و وه ستام و

وه ستاژنم و له گه لماندا ئاقتاوی کچیان)، هینده

دلته نگ و په سستی ده کردم؟! ده توتوت

به کوته که وه به سه رمه وه پاوه ستاون و، ناچاری

ئهم چا خواردنه وه یه م ده که نن. که چی ئەوه تا

ئهم پۆ هه موو جوولوه ته قه و په ره قه یه کی،

ختووکه ی هه ستونه ستم ده دن! هه تا دوینی له

شه رم و ته ریقیدا، ئارام له به ر ده پراو جیگه م

به خۆم نه ده گرت. که چی بیئارامی ئەمه پۆم،

ئهم نجامی ئەو هیزه ئەهه سووناوییه یه، که گیان و

هۆشمی هیناوه ته جو شو خرۆش.

ئا... له کاتی که م من هه ر له سووچه که ی

جارانمدا، ماتومه لول دانیشتیوووم و به مجوره

له گه ل خۆمدا ده دوام، ئاقتاوی دایکی وه که هه موو

پوژانی تر، ته داره کی چالینانه که یان

دامه زانده بووه. کلۆ خه لۆزه کانی ناو ته نووری

سه ماوه ره که، که وتبوونه نیله نیل و کلپه یان

لیئه لده ستا. ئاوه که ی میرووله ی ده کرد و

زیله یه کی به چه شنی ئاوازیکی ناسکی

پیکه هینا. ئیتیر له وه داوو ها ئیستا

هاساتیکی تر، بکه ویته که کف و جو شو خرۆش.

بیئوه ی به خۆم بزنام، تاسیکی قوول برمییه وه.

کاره ساته که ی دوینی، بو جار یجاره ها سه رنجی

راکیشامه وه...

